

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

Он базируется на выявленных нами принципах. Разрабатывая их для китайских студентов, мы учитывали, что их вокальное обучение в системе музыкально-педагогического образования Украины обеспечивается взаимодействием следующих генерализированных принципов, на основе которых выбираются частные принципы отбора вокального репертуара, а именно:

- принцип опоры на национальные традиции вокального обучения;
- принцип культуросообразности;
- принцип побуждения будущих учителей к творческому самовыражению в процессе вокально-исполнительской деятельности.

В качестве методических принципов подбора репертуара с целью повышения уровня вокальной подготовки были обоснованы и выделены следующие:

- принцип национальной обусловленности художественного творчества;
- целенаправленного использования полифункциональности музыкального искусства;
- принцип интеграции в стимулировании самостоятельности и саморазвитии студентов в вокальном искусстве.
- принцип опоры на национальное направление вокального обучения китайских студентов
- обеспечение культуросообразности вокального обучения;
- опоры на рекомендации выдающихся мастеров вокальной сцены.
- учет многообразия художественных образов, вокально-актерских амплуа в накоплении исполнительского репертуара.

Литература

1. Столович Л. Н. Жизнь, творчество, человек / Л. Н. Столович. – М. : Политиздат. – 1985. – 416 с.

ПЕДАГОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ РЕФЛЕКСИВНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ

Мінь Шаовей

Університет Ушинського, Україна – Китай

Усвідомлення перебігу власного мислення, оцінка вербальних і невербальних сигналів і ситуацій, критичний аналіз в процесі пізнання і діяльності є необхідними вміннями для педагога і пов'язуються з рефлексивною діяльністю. Розвиток означених умінь допомагає майбутнім фахівцям в галузі музичної освіти будувати індивідуальну, ефективну саме для нього, стратегію фахового саморозвитку, починаючи з етапу навчання і протягом всього життя.

До наукової категорії «рефлексія» зверталися вчені в галузі філософських (Г. Гегель, І. Кант, Дж. Локк та ін.), культурологічних (І. Зязюн, В. Семашко та ін.), психологічних (Л. Виготський, О. Леонт'єв та ін.) та педагогічних (О. Абдулліна, Н. Гузій, Т. Колишева, Г. Сухобська та ін.) досліджень. Філософське розуміння рефлексії ґрунтується на вивченні цього феномену як акту пізнання, невідривного від існування людини. В вимірах психологічної науки рефлексія, на думку Л. Виготського, є компонентом самосвідомості дозволяє людині спостерігати себе, диференціювати власне Я [1].

Рефлексивні вміння майбутніх учителів музичного мистецтва ми визначаємо як особистісно-фахове метаутворення, що виявляється в усвідомленому володінні способами самодослідження, самоаналізу, корекції і прогнозування результатів, та забезпечує успішність академічно-фахової діяльності, зокрема, в процесі фортепіанного навчання. Розвиток у майбутніх фахівців рефлексивних умінь, які впливатимуть на всі види музично-педагогічної діяльності, потребує впровадження в фахову підготовку спеціально розроблених і взаємопов'язаних педагогічних принципів

Одним з принципів є принцип екзистенційності, що ґрунтується на ідеї про спроможність особистості «піднятися» над собою і над ситуацією і подивитися на себе з іншого боку. Така здатність дозволяє особистості розвиватися як самодетермінуюча істота. В контексті теорії, розробленої М. Рожковим, об'єктом екзистенційної педагогіки є суб'єктивне ставлення студента до того, що відбувається в його житті, а метою навчання – формування особистості, яка повністю розкриває власний потенціал і реалізується в соціально-значущій діяльності [4]. В результаті впровадження означеного принципу кожний студент обиратиме власний спосіб самоосвіти, усвідомлюючи себе в цілості і в розвитку, як особистості і професіонала.

Принцип суб'єктивної семантики безпосередньо пов'язаний з принципом екзистенційності і розглядається як ідея надання студенту свободи і варіативності в процесі інтерпретації музичного тексту і того, що в нього закладено автором. Питання виникнення і функціонування семантики суб'єкта є багатоаспектним. У працях Д. Завалишиної, Б. Ломова йдеться про складний характер її організації, враховуються зв'язки з діяльністю суб'єкта. Принцип суб'єктивної семантики пов'язаний

з готовністю майбутнього фахівця сформувати індивідуальну стратегію сприйняття і художньо-образного опрацювання музичного твору на основі наявних фахово-інтерпретаційних комплексів.

Принцип інтеграції аутокомунікативної і транскомунікативної взаємодії націлений на активізацію поліфонічної діалогової та полілогової комунікації студента з власним внутрішнім світом, з навколишнім середовищем, з мистецтвом і через мистецтво з метою становлення рефлексивної позиції. Означений принцип пов'язаний з комунікативним методологічним підходом і спрямований на підвищення якісного рівня художньо-педагогічного спілкування. В аутокомунікативній ситуації людина одночасно є і комунікатором, і реципієнтом, тобто сторони, які взаємодіють, поєднуються в одній особі [2]. На відміну від аутокомунікації, транскомунікація пов'язана з проявом найбільш узагальнених, комунікативно значущих і стійких особистісних рис, у яких втілилися певні комунікативні цінності, що виходять за межі конкретної комунікативної ситуації (В. Омеляненко). Інтеграція аутокомунікації і транскомунікації дає змогу сформувати у майбутніх фахівців такий комунікативний досвід, який допоможе їм свідомо і ефективно розкодувати і транслувати вербальні і невербальні сигнали в процесі спілкування з мистецтвом, з іншими через мистецтво і про мистецтво.

Принцип актуального наукового консалтингу передбачає своєчасне надання студентам необхідної для певної ситуації інформації, що пов'язана з науковим пошуком в процесі формування рефлексивних умінь.

Консалтинг в навчальному процесі розглядається як надання професійної допомоги в рекомендаційній формі в процесі навчання і виховання. Розрізняють такі види педагогічного консалтингу, як експертний (педагог здійснює діагностику і надає інформацію), процесуальний (активна взаємодія педагога і студентів), навчальний (педагог створює передумови для знаходження студентами вирішення проблем) [3]. Взагалі, технологія педагогічного консалтингу дозволяє організувати формування рефлексивних умінь майбутніх вчителів музики в процесі фортепіанної підготовки на основі інтенсифікації отримання нових знань, оптимізації міждисциплінарних зв'язків, актуалізації самоаналізу і самовдосконалення.

Визначення і впровадження вище викладених педагогічних принципів спрямовується на визначення ефективних педагогічних умов, зміст формування рефлексивних умінь майбутніх учителів музики в процесі фортепіанної підготовки.

Література

1. Выготский Л.С. Собр. соч. В 6 т. /Л. С. Выготский. –М.: Педагогика, 1984. – Т. 3. – 328 с.
2. Грабар Н. Використання методики аутокомунікації в системі індивідуальної роботи бібліотек вищої школи / Н. Грабар // Вісник Книжкової палати. – 2013. – № 9. – С. 12-15.
3. Попова Н.В. Консалтинг як інструмент розвитку сучасної освіти / Н. В. Попова // Збірник наукових праць. Педагогічні науки. Випуск 43. – Херсон : Видавництво ХДУ, 2006. – С. 56-60.
4. Рожков М.И. Концепция экзистенциальной педагогики / М.И. Рожков. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.yspu.yar.ru>

ВИЗНАЧНА РОЛЬ ХУДОЖНЬОГО МИСЛЕННЯ В СИСТЕМІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МИСТЕЦТВА

Нечаєва Л. В.

Університет Ушинського, Україна

Формування художнього мислення в системі фахової підготовки майбутнього вчителя в галузі музичного мистецтва належить до найбільш актуальних і, в той же час, складних науково-педагогічних проблем. Її висвітлення знаходиться на перетині різних наукових галузей, зокрема естетики, психології, мистецтвознавства, педагогіки мистецтва тощо.

Як відомо, мислення в цілому є специфічною, духовною і теоретичною діяльністю людини, яка виступає процесом усвідомлення її буття. За В. Давидовим, мислення – це процес відображення дійсності, вища форма творчої активності людини. В самому процесі мислення вже закладений творчий підхід – намагання відобразити предмет не тільки таким, яким він є, а й на основі знання закономірностей його руху – таким, яким він буде або повинен бути для задоволення потреб людини.

Художнє мислення як культуротворчий феномен є процесом саморозвитку, самотворення і збагачення внутрішнього світу та сутнісних сил людини. Воно спрямовується на удосконалення духовності особистості і стає характеристикою її діяльності. Наукове підґрунтя дозволяє характеризувати художнє мислення як залучення особистості до творчої діяльності, яка розвиває універсальні професійні якості. Саме від цього значення художнього мислення для професійної